

NIKS MIS MET OUD ZIJN

Vic was mijn ex-collega, slank, sportief en altijd mooi verzorgd. De fiets was zijn passie, hij legde de lat hoog en mat zich graag met anderen die wat jonger waren. Met ouder worden had hij het moeilijk. Ondanks zijn puike prestaties op de fiets vond hij dat zijn lichaam het meer en meer liet afweten.

Op een dag vond zijn vrouw hem op de grond in de slaapkamer, hulp kon niet meer baten. Of er een oorzakelijk verband was tussen de plotse ineenstorting en zijn prestatiedrang laat ik in het midden. De angst van Vic om ouder te worden was onnodig geweest, het lot had anders beslist.

Het verlangen naar de eeuwige jeugd is van alle tijden. De negatieve beeldvorming over ouderen en ouder worden in onze samenleving heeft dit alleen maar versterkt. De 'oudere' die bestempeld wordt als lastig, vastgeroest, kwetsbaar, traag, het is een grove en pessimistische veralgemening.

Hoe komt het toch dat we aan senioren zoveel negatieve eigenschappen toeschrijven? Uitdrukkingen zoals 'oude knar', 'oude doos', 'het regent oude wijven', of 'vergrijzing slaat Vlaanderen murw' zeggen veel.

Toch moeten wij ook voor eigen deur vegen. Hoe denken wij, de 60- of 65-plussers, zelf over oud worden en oud zijn? In hoeverre hebben gangbare overtuigingen zich in ons hoofd genesteld als een sluipend gif? In hoeverre gedragen wij ons ernaar?

Wat is onze onderliggende aanname wanneer we zeggen: 'Ik ben 75 maar voel me helemaal niet zo oud'. Deze veelgehoorde uitspraak neigt naar ontkenning van een deel van onszelf. Zou het kunnen dat we ons jonger willen voordoen omdat we onze werkelijke leeftijd onbewust verbinden aan de weinig flatterende eigenschappen die worden toegeschreven aan ouderen? Want zo willen we toch niet zijn.

Nee, er is niks mis met oud zijn. Al die kwalijke veralgemeningen zeggen niets over ons als individu. We hoeven ons niet in bochten te wringen om rimpelloos, dynamisch of flexibel te zijn. Beter is het om ons krachtig te verzetten tegen alle vooringenomenheid en foute aannames, de rug te rechten en onze plaats in alle geledingen van de maatschappij op te eisen.

In het VRT-programma 'De zevende dag' van 7 januari jl. verschenen Mieke Vogels en Jan Peumans aan tafel, beiden zeventigers met veel elan en goesting om er tegenaan te gaan. Ze hadden het over het onevenwicht in de politiek als gevolg van de hang naar verjonging en vernieuwing. Hun pleidooi: de ervaring en de wijsheid van ouderen rehabiliteren. Om de daad bij het woord te voegen hebben ze beslist om terug een politiek mandaat op te nemen.

Om het in het Engels te zeggen: 'That's the spirit'.

Mieke